736/05

Den 9. november 2005 blev i sag nr. 66.397:

xxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxx x xx xxxxx
xxxx xxxxxxxx

mod

GF-Forsikring A/S
Karlavej 1
5270 Odense N

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i GF, klager over, at selskabet har anerkendt klagerens erstatningsansvar vedrørende et anmeldt færdselsuheld, hvori den forsikrede bil har været impliceret.

Klageren har i klageskrivelsen til nævnet bl.a. anført:

"Generelt set drejer sagen sig om, at jeg er 100 % sikker på, at modparten i en skadessag har ladet udarbejde en falsk vidneforklaring.

Min anke mod GF forsikring i relation til dette er, at GF forsikring da jeg oplyser dem om dette, ikke gør noget for at verificere om vidnet rent faktisk har været til stede på skadesstedet på det angivne tidspunkt. En medvirkende årsag til dette er muligvis, at både modparten og undertegnede er forsikret hos GF og der derfor ikke er noget økonomisk incitament for GF i sagen.

Hvorfor jeg anser modpartens vidne som et falsum

Der er en række forhold der indikerer at modpartens vidneforklaring er et falsum:

1. Jeg stod og snakkede med modparten vedrørende sagen i min. 5 minutter, da vi var meget uenige om hændelsen. I denne periode var der ikke noget vidne tilstede.

2. Modparten har i sin oprindelige skadeanmeldelse (bilag ...) skrevet under på, at der ikke var noget vidne tilstede. Vidnet nævnes heller ikke i modpartens skrivelse til GF forsikring d. 18.07.2004 (Bilag ...). Vidnet introduceres først på et senere tidspunkt, i modpartens skrivelse til GF forsikring d. 11.08.2004 (bilag ...).

3. I de to udgaver af vidneforklaringen, 1): 11.08.2004 (bilag ...5) og 2): 25.08.2004 (bilag ...), er der en række faktuelle fejl og der er uoverensstemmelser mellem de to udgaver.

4. Vidnet har et tyrkisk navn, nøjagtig som modparten. Der er der i sig selv ikke noget galt i, men det er dog et pudsigt sammentræf."

Selskabet har ved skrivelse af 18/4 2005 til nævnet anført:

"G.J. har tegnet bilforsikring her i selskabet omfattende ansvarsforsikring for Mazda 323, årgang 1994, registreringsnummer PP ... For forsikringen gælder forsikringsbetingelser nr. 11 -10.

Modparten, som også har tegnet forsikring i GF-Forsikring, anmelder, at han holder stille på p-pladsen og bliver påkørt af forsikringstager, som bakker ud fra p-bås. Der er i modpartens anmeldelse ikke henvist til uvildige vidner til uheldet.

På baggrund af modpartens anmeldelse beder vi forsikringstager indsende skadeanmeldelse, således vi kan vurdere evt. erstatningsansvar. Forsikringstager retter telefonisk henvendelse hertil, idet han er forundret over henvendelsen, idet han og modparten havde aftalt at 'ordne sagen indbyrdes'. Vi aftaler med forsikringstager, at han må indsende anmeldelse.

3. 66.397

Af forsikringstagers anmeldelse fremgår, at han bakker ud fra parkering og holder stille i nogle sekunder for at få bilen i 1. gear. Da forsikringstager har kørt 50-100 meter bemærker han i bakspejlet, at en bil blinker voldsomt og bruger hornet. Modparten oplyser derefter forsikringstager, at modpartens bil er blevet påkørt, hvilket forsikringstager ikke mener er korrekt, idet han i forbindelse med bakkemanøvren orienterede sig gennem bagruden.

Modparten har efterfølgende forklaret, at afstanden mellem ham og forsikringstager var 30-40 meter og at han trykkede på hornet, men at forsikringstager ramte modpartens bils forkofanger. Efter uheldet havde forsikringstager udfyldt en GF-blanket med navn, adresse og telefonnummer og givet til modparten. Et vidne har efterfølgende givet sit navn og telefonnummer til modparten.

Vidnet udtaler: 'en rød bil med registreringsnummer PP ... bakkede ud af parkeringspladsen hen mod den grå Mazda og ramte den forreste del af Mazdaen. Ejeren af den røde bil kørte tilsyneladende videre uden at tage stilling til hændelsen. Derefter dyttede ejeren af Mazdaen af den røde bil for at stoppe ham. Da ejeren af den røde bil kørte tilbage indrømmede han, at han havde ramt den grå Mazda og gav nogle oplysninger vedrørende skaden.' Efterfølgende har vi været i kontakt med vidnet, som oplyser, at dette befandt sig 6-7 meter fra uheldsstedet, på fortovet.

Forsikringstager har efterfølgende fastholdt, at han mener at det er usandsynligt at han har påkørt modparten og forårsaget en skade af det omfang, der er beskrevet i taksatorrapporten uden hverken at have hørt, set eller mærket påkørslen, på trods af, at han under bakningen orienterede sig bagud og på trods af, at der ikke er det mindste spor fra en kollision på forsikringstagers bil. Forsikringstager mener der er tvivl om vidnets udsagn, idet forsikringstager på skadetidspunktet ikke så vidnet og at vidnet ikke er anført på modpartens anmeldelse til selskabet. Endvidere mener forsikringstager, at der er uoverensstemmelse mellem vidnets forklaringer til selskabet.

Vi har afgjort sagen efter Færdselslovens § 103, stk. 2, hvor vi har været nødsaget til at lægge vægt på vidnets udsagn og således har pålagt forsikringstager ansvaret for uheldet. Dette medfører, at forsikringen pr. 1. januar 2005 er ændret til trin 1 og skal forblive på dette trin indtil der er kørt skadefri tre på hinanden følgende år."

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagen og finder på grundlag af det oplyste ikke at kunne kritisere, at selskabet har lagt afgørende vægt på vidneforklaringen. Da afgørelsen herefter findes at være i overensstemmelse med retspraksis i den konkrete situation,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen

udskriften bekræftes

Henning Jønsson